

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1943

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλον 270

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Ν. 493. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1249)42 Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1893)42 τοιούτου. 1
- Ν. 494. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 342)1943 Νόμου περὶ παραγωγῆς Ἀνθυπασιστών Χωροφυλακῆς. 2
- Ν. 495. Περὶ ὁρίου ἡλικίας Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς. 3

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως Δ. Ἐπιτροπῆς Ε. Π. Σ. Ἀγρινίου. . 4

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 493.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1249)42 Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1893)42 τοιούτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσουμεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 1249)42 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Ὅστις ἀφαίρει ἢ ἀποκρύπτει ἢ κατακρατεῖ ἐκ τῆς κανονικῆς καταναλώσεως τρόφιμα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως χρήσιμα διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως προκαλέσῃ τὴν ἐλλείψιν ἢ τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ αὔξησιν τῆς τιμῆς αὐτῶν, τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν».

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Ἐὰν ἡ πράξις δὲν ἔχει προξενήσῃ βαρεῖαν διατάραξιν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς εἰρκτῆς. Ἐὰν ἡ πράξις δὲν ἐγένετο ἐπὶ τῷ ἀνωτέρῳ σκοπῷ ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δέξ μηνῶν».

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 1 προστίθεται παρ. 4 ἔχουσα οὕτως: «Ἐὰν ἡ πράξις ἐγένετο κατὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 10.000.000 δραχμῶν».

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ὅστις καταστρέφειν πρώτας ὕλας ἢ προϊόντα γεωργικά, κτηνοτροφικά ἢ βιομηχανικά ἢ μέσα παραγωγῆς ἢ μεταφοράς, προξενεῖ βαρεῖαν ἐλάβδην εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἢ προκαλεῖ σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῶν προϊόντων τούτων κοινῆς ἢ εὐρείας καταναλώσεως τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν.

2. Ἐὰν ἡ πράξις δὲν ἔχει προξενήσῃ βαρεῖαν ἐλάβδην ἢ τὰ

προϊόντα ἡλαττώθησαν εἰς ποσότητα μὴ σημαντικὴν, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς εἰρκτῆς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Δ)τος καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ § 1 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ αὐτοῦ Δ)τος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Ὅστις παραλάβων ποσότητα ἐμπορευμάτων κατ' ἐντολὴν τῶν ἀρχῶν διαθέτει ταύτην κατὰ διάφορον τρόπον ἐκείνου δι' ὃν τῷ παρεδόθησαν τιμωρεῖται δι' εἰρκτῆς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 10.000.000 δραχμῶν».

2. Ἡ § 3 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Ἐὰν ἡ ὑπὸ τῶν προηγουμένων δύο παραγράφων προβλεπόμενη πράξις ἐγένετο κατὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲν πρόκειται περὶ σημαντικῶν ποσοτήτων ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς εἰρκτῆς».

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ § 1 τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Δ)τος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 10.000.000 δραχμῶν ὁ ἀρτοποιὸς ὅστις πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἀρτοποιήσιν παρακρατεῖ ἢ κατακρατεῖ ἢ ὁπωσδήποτε διαθέτει ὑπὲρ τρίτων σημαντικὰς ποσότητας εἰδῶν παραδοθέντων αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἄρτου ἢ διαθέτει ταῦτα κατὰ τρόπον διάφορον ἐκείνου δι' ὃν προωρίσθησαν».

2. Ἡ § 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Ἐὰν πρόκειται περὶ ποσοτήτων μὴ σημαντικῶν, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς εἰρκτῆς καὶ χρηματικὴ μέχρι 5.000.000 δραχμῶν».

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ Δ)τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: 1. «Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν ὅστις παρακρατεῖ ἢ ὁπωσδήποτε διαθέτει ὑπὲρ τρίτων ἔστω καὶ ἐν μέρει, τρόφιμα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως χρήσιμα διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας, παραδοθέντα αὐτῷ ἐκ μέρους Ἀρχῶν, Ὁργανισμῶν ἢ Σωματείων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ καὶ αὐτοῦ ἢ περιελθόντα καθ' οἷονδήποτε τρόπον εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ἵνα διανεμήῃ ταῦτα εἰς ἀσθενεῖς, κρατουμένους, ἐκτοπισμένους, εὐρισκομένους εἰς στρατόπεδα συγκέντρώσεως ἢ εἰς ὁρισμένας ομάδας ἀτόμων».

2. «Ἐὰν ἡ πράξις ἐγένετο εἰς βάρος μελῶν σωματείων ἢ συνεταιρισμῶν ἐπιβάλλεται ποινὴ τῆς εἰρκτῆς καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 10.000.000 δραχμῶν, εἰς περίπτωσιν δὲ ποσότητος μὴ σημαντικῆς, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν ἐτῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 5.000.000 δραχμῶν».

3. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 10.000.000 δραχμῶν ὅστις ἐξαπατᾷ τὴν ἀρχὴν κατὰ τὴν ἐκδοσιν ἢ χρησιμοποίησιν ἀδείων μεταφοράς ἢ διατακτικῶν ἀπορροσῶν τρόφιμα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως χρήσιμα διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας. Ἐὰν ἡ πράξις εἶναι μικρᾶς σημασίας ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ

φυλακίσεως τουλάχιστον εξ μηνών και χρηματική ποινή μέχρι δραχ. 5.000.000.

Άρθρον 7.

Η παρ. 2 του άρθρου 7 τροποποιείται ως εξής: «Είς ἐκατέραν τῶν περιπτώσεων ἐάν ἡ πράξις ἀφορᾷ σημαντικὴν ποσότητα ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν ἐτῶν ὡς καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 5.000.000 δραχ.

Άρθρον 8.

Τὸ ἀρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ Δ) τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. «Ὅστις διὰ πλαστῶν πιστοποιήσεων ἢ δελτίων, ἢ ἀκτύπων τοιούτων ἢ ψευδῶν δηλώσεων προσπαθεῖ νὰ λάβῃ δι' ἐαυτὸν ἢ δι' ἄλλον ποσότητα ἢ μερίδας εἰδῶν ὧν δὲν δικαιούται ἢ ἀνωτέρας ἐκείνων ὧν δικαιούται, τιμωρεῖται, ἐάν ἡ πράξις δὲν ἀποτελεῖ βαρύτερον ἀδίκημα, διὰ τῆς ποινῆς τῆς εἰρηκτῆς συντρεχουσῶν δ' ἐλαφρυντικῶν περιπτώσεων διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐν ἐκατέρᾳ δὲ περιπτώσει καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 5.000.000 δραχμῶν.

2. Ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς ἔτους καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 500.000 δραχμῶν, εἰς πάντα ὅστις παραχωρεῖ ἀποκτᾶ μετὰ ἢ ἄνευ ἀνταλλάγματος δελτίον ἔγκυρον ἢ ἀγορανομικὸν πιστοποιητικὸν ἢ παραλείπει νὰ συμπεριφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Ἀρχῶν περὶ ἐπιστροφῆς τῶν δελτίων ἢ ἀγορανομικῶν πιστοποιητικῶν».

Άρθρον 9.

1. Τὸ ἀρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ὅστις ἐπὶ σκοπῷ μεταπωλήσεως ἐπὶ κέρδει ἀγοράζει, ἔστω καὶ παρὰ διαφόρων τρόφιμα ἢ ἀντικείμενα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως χρήσιμα διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας σημαντικῆς ποσότητος εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ὁριζομένης ἢ προφανῶς ὑπερβολικὴν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον 1 ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ δραχμῶν 100.000 μέχρι 5.000.000. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως τουλάχιστον 2 ἐτῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ ἀπὸ 200.000 μέχρι 10.000.000».

Άρθρον 10.

Τὸ ἀρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ Δ) τος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. «Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῆς εἰρηκτῆς ὅστις νοθεύει τρόφιμα, ποτὰ ἢ φαρμακευτικὰ εἶδη εἰς τρόπον ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν ὑγίαν. Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνους ὅστις παρασκευάζει τρόφιμα ἐν γένει ἢ ποτὰ παντὸς εἶδους κατὰ τρόπον μὴ συμφωνον πρὸς τὰς ἰσχυούσας ἀγορανομικὰς διατάξεις καὶ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

2. «Ἐὰν ἐκ τῆς πράξεως προκύβῃ ὁ θάνατος προσώπου τινὸς ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν».

3. «Ἐὰν ἐκ τῆς νοθείας προκύπτει μόνον ἐλάττωσις τῆς θρεπτικῆς οὐσίας τῶν τροφίμων ἢ ποτῶν ἢ τῆς θεραπευτικῆς ἐνεργείας τῶν φαρμάκων, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν ἐτῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 5.000.000 δραχμῶν.

4. «Ὁ ἀρτοποιὸς ὅστις νοθεύει εἶδη προοριζόμενα διὰ τὴν ἀρτοποιήσιν τιμωρεῖται πάντοτε διὰ τῆς ποινῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν.

Άρθρον 11.

1. Τὸ ἀρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Τιμωρεῖται δι' εἰρηκτῆς ὅστις πωλεῖ ἢ κατέχει πρὸς πώλησιν ἢ διανέμει πρὸς κατανάλωσιν τρόφιμα ἀποσυντεθειμένα ἢ ἐκ ζώων τεθνεώτων ἢ νοσούντων ἢ ἐν γένει τρόφιμα καὶ ποτὰ παντὸς εἶδους ἀνωτέρας ἐπικίνδυνα εἰς τὴν δημοσίαν ὑγίαν».

2. «Ἐὰν ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένης πράξεως ἐπὶ πληθὺν ὁ θάνατος προσώπου τινός, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν».

3. «Ὁ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀγοραστοῦ πωλὼν κρέας ἐκ ζώου,

ὅπερ κατὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι συνθηκὰς δὲν θεωρεῖται βρώσιμον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50.000 δραχμῶν μέχρι δραχ. 300.000».

Άρθρον 12.

Τὸ ἀρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ Δ) τος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν ὅστις ἀνήκων εἰς τὴν ἀγορανομικὴν ὑπηρεσίαν διαπράττει ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του τὸ ἀδίκημα τῆς ἐκδίδσεως (ἀρθρον 369 Ποιν. Ν.) ἢ τοῦ δεκασμοῦ (ἀρθρα 456, 457 καὶ 459 Ποιν. Ν.)».

Άρθρον 13.

Τὸ ἀρθρον 20 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ) τος καταργεῖται.

Άρθρον 14.

Η παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 22 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ) τος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Ἐπὶ καταδίκης δι' ἀγορανομικὸν ἀδίκημα ἐφ' ὅσον ἐπεβλήθη ποινὴ κρατήσεως ἢ φυλακίσεως μὴ ὑπερβαίνουσα τοὺς ἐξ μηνῶν, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ μετατρέψῃ ταύτην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς χρηματικὴν. Ἡ μετατροπὴ δὲν ἐπιτρέπεται ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ὑπέστη καὶ προηγουμένην καταδίκην δι' ἀγορανομικὸν ἀδίκημα πραχθέν ἐντὸς τῆς τελευταίας διετίας».

Ἡ § 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Διὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ μετατροπὴν τῆς ποινῆς ὑπολογίζεται ἐκάστη ἡμέρᾳ φυλακίσεως μὲν πρὸς δραχ. 2.000 μέχρι 50.000 δραχμῶν, κρατήσεως δὲ πρὸς 1000 μέχρι 20.000».

Άρθρον 15.

Τὸ ἀρθρον 24 τοῦ Ν. Δ. 1249 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «1. Ἐξαίρεται τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφετείου Κρήτης ἐνθα ἰσχύει ὁ Νόμος 127)1943, εἰς τὴν λοιπὴν χώραν τὰ ἐν ἀρθρῳ 25 τοῦ αὐτοῦ Δ) τος ὁριζόμενα ἀγορανομικὰ ἀδικήματα ἐκδικάζονται ὑπὸ Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων, ἅτινα συγκροτοῦνται ἐφεξῆς ἐκ πέντε δικαστῶν τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης, ὁδρεύουσι δὲ ἑκά ἓν ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου Ἐφετείου.

2. Καθῆκοντα Εἰσαγγελέως παρὰ τοῖς ἄνω Δικαστηρίοις, ἐκπληροῖ ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς ἀναπληρούμενος ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν του, ἢ, κατ' ἐντολήν του καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ἐφετείου παρὰ Πλημμελειοδικαίης Εἰσαγγελέως.

3. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Ἀνώτερον Ἀγορανομικὸν Δικαστήριον Δικασταὶ καὶ δύο ἐτι, ὡς ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, διορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, αἰτῆσαι τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ δι' ἐν ἐξάμηνον τῆς θητείας αὐτῶν δυναμένης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἀναγεωθῇ δι' ἴσιν χρόνον.

4. Μέλη τῶν Δικαστηρίων διορίζονται ἐκ τῶν παρὰ τῷ οἰκίῳ Ἐφετείῳ ὑπηρετούντων, εἴτε ὁργανικῶς ἀνήκουσιν εἰς τοῦτο, εἴτε ἔχουσιν ἀποσπασθῇ παρ' αὐτῷ Ἐφετῶν. Ἐὰν ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ ἑδρᾷ Ἐφετῶν δὲν ἑπαρκεῖ διορίζονται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν, Πρωτοδικαίαι ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ἐφετείου ὑπηρετούντων. Εἰς τοὺς Ἐφέτας καὶ Πρωτοδικαίους νοοῦνται περιλαμβανόμενοι καὶ οἱ Πρόεδροί Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν.

5. Ἐὰν διαρκούντος τοῦ ἐξαμήνου μέλος τι τοῦ Δικαστηρίου κωλύεται ἐξ οἰουδήποτε λόγου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, δὲν εἶναι δὲ ἐντεῦθεν δυνατὴ ἡ συγκρότησις τοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Προέδρου τούτου προβαίνει διὰ πράξεώς του εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ κωλυομένου δι' ἐτέρου ἐκ τῶν ἐν τῇ παρ. 4 ἀναφερομένων.

6. Οἱ γραμματεῖς τοῦ Δικαστηρίου ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Δικαστηρίου ὑπηρετούντων ἐν τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Ἐφετείου ἢ τοῦ Πρωτοδικείου δι' ἐν ἐξάμηνον.

7. Τὰ οὕτω συγκροτούμενα Ἀνώτερα Ἀγορανομικά Δικαστήρια ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὃ δ' ἐπ' αὐτῶν ἔλεγχος καὶ ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν ὑπηρετούντων παρ' αὐτοῖς ἀσκήσεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

8. Περὶ φέρεια ἐκάστου Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἡ τοῦ Ἐφετείου, ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ὁποῦ ἐδρεύει τοῦτο.

9. Μέχρι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀνασυγκροτήσεως τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων τὰ νῦν ὑφιστάμενα τοιαῦτα ἐξακολουθοῦσι λειτουργοῦν κατὰ τὰ ὁριζώμενα ὑπὸ τῶν τροποποιουμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ Δ)τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων ὑπάγονται ὡσαύτως καὶ τὰ συναφῆ πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀδικήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τῶν συναφῶν ὅμως κακουργημάτων διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ὁ χωρισμὸς καὶ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνακρίσιν καὶ τὴν ἐκδίκασιν αἱ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἢ τῶν ἐδικῶν Νόμων, οἵτινες ἐρρίζουσι περὶ τούτων».

2. Ἡ παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐφ' ὅσον τὰ κατὰ τὸν Νόμον 382)1936 (περὶ ἀγορανομικοῦ κώδικος) δικάζοντα δικαστήρια ἤθελον πεισθῇ ἐκ τῆς πορείας τῆς δίκης ὅτι τὰ ἐνώπιον αὐτῶν εἰσαχθέντα ἀγορανομικά ἀδικήματα συνεπάγονται ἐγκληματικὴν ποινὴν κηρύσσονται ἀναρμόδια καὶ παραπέμπουσι τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως καὶ ἐκδικάζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων, τῆς ἐνεργηθείσης προδικασίας διατηρούσης πλήρως τὸ κύρος αὐτῆς».

3. Ἐν τῇ παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νομ. Δ)τος 1249 προστίθεται 4η παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «Αἱ περὶ ἐξαίρεσεως Δικαστῶν, κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος καὶ παραπομπῆς ἀπὸ Δικαστηρίου εἰς Δικαστήριον διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων ὑπαγόμενων ἀδικημάτων».

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 26 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐνώπιον τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων διαδικασίαν, ἀπὸ τῆς ἀνασυγκροτήσεως αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζώμενα, ἀρχομένης τῆς δίκης, ὁ Γραμματεὺς ἀναγινώσκει ἐντολὴν τοῦ Προέδρου τὸ τυχὸν ὑπάρχον περὶ τῆς παραπομπῆς βούλευμα ἢ τὸ κλητήριον θέσπισμα καὶ πᾶν ἄλλο ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς ἀνακρίσεως τοῦ ὁποῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου δεόν νὰ λάβῃ γνώσιν ἀναγκαίως τὸ Δικαστήριον. Τούτου γενομένου ὁ Πρόεδρος σαφηνίζει μὲ συνοπτικὴν ἀκρίβειαν τὴν κατηγορίαν καὶ διατάσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συζητήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 364—372, 374—380, 383—400, 402—404, 421, 423 καὶ 454—456 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις ἀναφερομένων ἔργων τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν ἀσκουμένων ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ Εἰσαγγελέως.

2. Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ βίαία παραγωγὴ μαρτύρων, γνωστοποιηθέντων ἢ μὴ, ὧν τὴν μαρτυρίαν θεωρεῖ τὸ Δικαστήριον ἀναγκαίαν.

3. Κατὰ τὴν προδικασίαν τηρεῖται ἡ ὑπὸ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὁριζομένη διαδικασία ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ παρόντος, ἀνακριτικαὶ ὅμως ἢ προανακριτικαὶ πράξεις γενομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας, λογίζονται ἔγκυροι.

4. Ὁ ζημιωθεὶς δύναται νὰ παρίσταται ὡς πολιτικῶς ἐνάγων μόνον κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν διὰ τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἄνευ προδικασίας οἰσθδήποτε.

5. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἀνατίθεται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Δικαστηρίου κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὁριζώμενα».

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐπὶ τῶν εἰς τὰ Ἀνώτερα Ἀγορανομικά Δικαστήρια ὑπαγόμενων ἀδικημάτων ἡ προδικασία γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ψηφίσματος τῆς 16 Δεκεμβρίου 1924, ὡς αὐταὶ ἐτροποιοήθησαν μεταγενεστέρως.

2. Ἐπὶ ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων διαπραττομένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις ἢ μηνύσεις ὑποβάλλονται πρὸς τὸν Διευθυντὴν Δικαστικῶν, τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ὅστις διαβιβάζει ταύτας εἰς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελέα διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν.

3. Τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα δύναται ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς μετὰ γνώμην τοῦ Ἀγορανομικοῦ Ἀνακριτοῦ, ἐὰν οὗτος ἐπελήφθῃ τῆς ἀνακρίσεως, νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Ἀνωτέρου Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου δι' αὐτὴν εὐθείας κλήσεως καθ' ἥς δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγή. Ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανόμενων ἀδικημάτων ὑποχρεοῦται ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Νομβρίου 1923 (περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ).

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 28 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. «Ὁ κατηγορούμενος ἐνώπιον τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων δι' ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων ἢ συναφῶς αὐτῷ καλεῖται δι' ἀπλῆς κλήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως κοινοποιουμένης αὐτῷ 24 τολάχιστον ὥρας πρὸ τῆς δικασίμου μὴ ἀπαιτουμένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ οἰσθδήποτε ἐτέρῳ ἐγγράφῳ. Ἡ αὕτη προθεσμία ἰσχύει καὶ διὰ πᾶσαν κλήσιν κατηγορουμένου κατὰ τὴν προδικασίαν.

2. Τὰ κλητήρια ἐπικρίματα τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ αἱ ἐρήμην ἀποφάσεις τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων κοινοποιοῦνται συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον 1288)1918 τῆς περὶ τούτων νομίμου προθεσμίας περιοριζομένης εἰς 20 ἡμέρας».

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Διὰ τὴν δίωξιν καὶ ἀνακρίσιν τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διὰ μὲν τὰς περιφέρειας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ διὰ δὲ τὰς περιφέρειας τῶν λοιπῶν Πρωτοδικείων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως εἰς ἡ πλείονες παρ' ἐκάστῳ Πρωτοδικεῖῳ εἰδικοί Ἀνακριταὶ ἐκ τῶν παρὰ τούτῳ Πρωτοδικῶν.

2. Οἱ ἡδὴ διορισμένοι Ἀγορανομικοὶ Ἀνακριταὶ καὶ Εἰδικοί Ἀνακριταὶ Ἀγορανομίας συνεχίζουσι τὰ ἔργα αὐτῶν μέχρις ἀντικαταστάσεώς των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Οἱ εἰδικοί οὗτοι ἀνακριταὶ δύνανται: α) νὰ ἐνεργῶσι καὶ προανακρίσιν τῇ παραγγελίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως, περατουμένην συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 160 τῆς Ποιν. Δικονομίας. Δύνανται ἐπίσης νὰ ἐνεργῶσι προανακρίσιν καὶ αὐτεπαγγέλτως ἐφ' οἰσθδήποτε περιελθόντος εἰς γνώσιν αὐτῶν ἀγορανομικοῦ ἀδικήματος, ὁφείλοντες ν' ἀναγγείλωσι παραχρῆμα τοῦτο εἰς τὸν παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελέα, δυνάμενον νὰ διατάξῃ οἱ

ανδρήποτε προκρίνει ενέργειαν ἐκ τῶν ἐν ἀρθροῖς 156 καὶ 160 τῆς Ποιν. Δικονομίας, β) νὰ ἐνεργῶσιν οἰανδήποτε ἀνακριτικὴν πράξιν ἄνευ συμπράξεως ἐτέρου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ γραμματέως, ἐγκρίσει δὲ τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως νὰ ἐνεργῶσι καὶ ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Πρωτοδικείου, γ) νὰ καλῶσιν ἄπ' εὐθείας καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν εἰς τὸν τόπον ἐνθα ἐνεργοῦσι, τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας πόλεων, τῆς χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ἀνεξαρτήτως βαθμῶν, ὡς καὶ πάντα δημόσιον, δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ὑπάλληλον ἢ ὑπηρετήν, ὅπως παρὰσχῶσιν αὐτοῖς πᾶσαν βοήθειαν καὶ ἐκτελέσωσι τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα συλλήψεως ἢ βιαιᾶς προσαγωγῆς ἄνευ τηρήσεως διατυπώσεώς τινος. Πᾶσα ἀρνήσις ἢ δυστροπία τῶν ἀνωτέρω ὀργάνων τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ ἀρθροῦ 14 παρ. 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1249 τοῦ 1942, δ) νὰ ἐκδίδωσι κατὰ τὴν κυρίαν ἀνάκρισιν καὶ τὴν προανάκρισιν ἐντάλματα συλλήψεως καὶ ἐντάλματα φυλακισέως μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἐὰν διαταχθῇ προφυλάκισις κατὰ τὴν προανάκρισιν δὲν δύναται νὰ παραταθῇ αὕτη πέραν τῶν 15 ἡμερῶν ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου. Ἡ προφυλάκισις διακόπτεται συμφωνούντων Ἀνακριτοῦ καὶ Εἰσαγγελέως κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

4. Οἱ ἤδη διόρισμένοι Ἀγορανομικοὶ Ἀνακριταὶ ἐπ' ἀνέρχονται ἅμα τῷ διορισμῷ τῶν εἰδικῶν Ἀνακριτῶν εἰς τὰς θέσεις ὑπηρετούντων πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν Αἰ ἐκκρεμείας παρ' οὗτοις δικιογραφίαι διαβιβάζονται πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα διὰ τὴν περαιτέρω συνέχισιν συμφώνως πρὸς τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

5. Κατὰ τῶν πράξεων τοῦ εἰδικοῦ ἀνακριτοῦ δὲν ἐπιτρέπεται πρόσφυγῇ ἢ διαφωνία ὡς ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ κατὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων φυλακίσεως.

Ἄρθρον 21.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 30 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

α1. Κατὰ τῶν παραπεμπτικῶν βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται».

2. Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ λαμβάνουν ἐφεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 2 καὶ 3.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἀρθρον 31 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α1. Κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 338—340 τῆς Ποιν. Δικονομίας, συντασσόμενης ἐκθέσεως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως εἴτε ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Δικαστηρίου, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ἀνακρίνοντος, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἀμελητῇ νὰ διαβιβάζωσιν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Δικαστηρίου, ὅστις εἰσάγει αὐτὴν πρὸς ἐκδίκασιν τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ εἰκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀκήσεως τῆς ἀνακοπῆς ἄνευ κλήσεως τοῦ ἀνακρίνοντος. Ἄν ἐξ οὐδὲποτε λόγου μὴ περιέλθῃ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ἢ ἀνακοπὴ μέχρι τῆς δικασίμου, αὕτη εἰσάγεται εἰς δικάσιμον μὴ ἀπέχουσαν πλέον τῶν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς μετὰ κλήσεως τοῦ ἀνακρίνοντος καὶ τοῦ τυχόν παραστάτος κατὰ τὴν ἐρήμην δίκην πολίτη ἐνάγοντος ὁκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, μὴ παρεκτείνουμένης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγω ἀποστάσεως. Διὰ τὸ παραδεχτὸν τῆς ἀνακοπῆς ἀπαιτεῖται πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 338 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὀριζομένων καὶ καταβολὴ παρὰβόλου ἐκ δραχμῶν 10.000.

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων δὲν συγχωρεῖται ἔφεσις. Ἐπιτρέπεται ὅμως αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ ὀρισμένα καὶ διὰ τοὺς ἐν ἀρθρῷ 458 ἀριθ. 2, 3, 5, 6, 7, 8, 14 καὶ 19 αὐτῆς διαλαμβανομένους λόγους. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Ἄρθρον 23.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

α1. Ἀρμόδια διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν εἰς ἐαθμὸν πλημμελήματος ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων καθίστανται τὰ Δικαστήρια τῶν Πλημμελειοδικῶν. Παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν καθίσταται ἴδιον Τμήμα Πλημμελειοδικείου πρὸς ἐκδίκασιν τῶν Πλημμελημάτων τούτων, οὗ οἱ δικάσται καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀρίζονται καθ' ἐξάμηνον διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, δι' ἧς ὀρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. Παρὰ ταῖς Εἰσαγγελίαις τῶν Πρωτοδικείων τούτων καθίσταται ἐπίσης ἴδιον Τμήμα διὰ τὴν δίωξιν τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων, βεθυνημένον ὑπὸ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὀριζομένου Εἰσαγγελέως, βοηθουμένου ἑῶς ἢ πλείονων Ἀντεισαγγελέων, ὀριζομένων καθ' ἐξάμηνον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἡ θητεία πάντων τῶν ἀνωτέρω Εἰσαγγελέως, Δικαστῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ν' ἀνανεωθῇ δι' ἴσον χρόνον. Ὁ Ἀναγ. Νόμος 2271/1940 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν περὶ Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων» καὶ τὸ τελευταῖον ἐδάφ. τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 41 τοῦ Ν. Δ. 1249/42 καταργοῦνται.

2. Αἱ ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸν νόμον 382/1936 συνηστημένων δικαστηρίων ἀγορανομίας δίκαι μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς τὰ κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀρμόδια δικαστήρια Πλημμελειοδικῶν».

3. Ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τοῦ Νομ. Δ) τος 1249 προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι ὡς ἐξῆς:

α7. Τὸ ἐκ μονίμων δικαστικῶν ὑπαλλήλων προσωπικὸν τῆς Γραμματείας τῶν καταργουμένων Εἰδικῶν Δικαστηρίων Ἀγορανομίας καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελεῶν, τὸ κατέχον ὁργανικὰς θέσεις τοποθετεῖται ὅπου τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις καὶ Εἰσαγγελίαις Πρωτοδικῶν τῆς ἑδρας αὐτῶν, ἀξιοσημένου ἀναλόγως τοῦ ὁργανικοῦ ἀοιμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τούτων.

8. Οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Α. Ν. 2271/40 ὑπηρετοῦντες παρὰ τοῖς καταργουμένοις Δικαστήριόις ἔκτακτοι ὑπάλληλοι ἐξακολουθοῦσιν ἐκτελοῦντες παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις καὶ Εἰσαγγελίαις Πρωτοδικῶν τῆς ἑδρας τῶν καταργουμένων δικαστηρίων γραφικὴν ὑπηρεσίαν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν διεκπεραίωσιν ἀγορανομικῶν υποθέσεων.

9. Τὰ ἀργεῖα καὶ ἐπιπλέον τῶν καταργουμένων δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελεῶν αὐτῶν παραδίδονται εἰς τοὺς Γραμματεῖς τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τῆς Εἰσαγγελίας αὐτοῦ τῆς ἑδρας τοῦ καταργουμένου συντασσόμενων λεπτομερῶν πρωτοκόλλων παραδόσεως καὶ παραλαβῆς.

10. Τὰ κατ' ἀρθρον 44 τοῦ Α. Ν. 382/36 ὡς τοῦτο ἐρροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. Δ. 1619/42, γράφικα ἔξοδα τῶν καταργουμένων Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελεῶν Ἀγορανομίας ἐξακολουθοῦσι νοσηνόμενα εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον καὶ Εἰσαγγελίαν εἰς ὃ ὑπάχθησαν τοῦ λοιποῦ τὰ εἰς ταῦτα μέχρι τοῦδε ὑπαχόμενα ἀγορανομικὰ ἀδικήματα».

Ἄρθρον 24.

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 33 τοῦ αὐτοῦ Δ) τος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: Ἄνεκκλητῶς ἀπηγγελλέμεναι ἢ διὰ τῆς παρελεύσεως τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἀνέκκλητοι καταστῶσαι ἀποφάσεις τῶν Πλημμελειοδικῶν ὡς καὶ αἱ κατ' ἔφεσιν κατὰ τούτων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν Ἐφετῶν δύνανται νὰ προσεληθῶσι

διὰ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναίρεσως κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ ὀριζόμενα. Ἰσχυροὶ πρὸς ἀναίρεσιν λόγοι εἶναι μόνον οἱ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8 καὶ 11 τοῦ ἄρθρου 407 τῆς Ποιν. Δικ. ἀναφερόμενοι. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 34 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Δ) τοῦ καταργεῖται.

Ἄρθρον 26.

Εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. προστίθεται 3η παράγραφος ἔχουσα ὡς ἐξῆς: «3. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἀποδασεῖς δικαστικῶν λειτουργῶν εἰς θέσιν Ἀνωτέρου Δικαστικοῦ Ἐπόπτου Ἀγορανομίας συνεισάγεται ἄνευ ἐτέρας πράξεως καὶ τῆς σύστασιν ταύτης, οἱ δὲ ἀποσπώμενοι ἐξακολουθοῦσιν ἠσκούντες καὶ τὰ καθήκοντα τῆς ὁργανικῆς θέσεως αὐτῶν, ἣν διατηροῦσι καὶ ἡς τὰς ἀποδοχὰς ἐξακολουθοῦσι λαμβάνοντες».

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Παρὰ τῇ Διευθύνσει Δικαστικοῦ ἀποσπῶνται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, αἰτῆσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπιστιμίου, Πρωτοδικαίᾳ ἢ Ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν, Ἐκρηγοδικαίᾳ ἢ Πταισματοδικαίᾳ, μέχρις ἐξ, ὅστινες ἐπίσης διατηροῦσι τὰς ὁργανικὰς τῶν θέσεις καὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς αὐτῶν, ἐκτελοῦσι δὲ καὶ τὰ εἰς ταύτας προϊδιάζοντα καθήκοντα ἐφ' ὅσον ἡ Διευθυνσις Δικαστικοῦ ἤθελεν ἐπιτρέψει τοῦτο. Οἱ ἐκ Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελείων Πρωτοδικῶν δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἔχουσι πρὸς τοῦτοις τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀνακριτοῦ. Τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἔχουσι καὶ ὁ Διευθυντὴς Δικαστικοῦ καὶ οἱ Ἀνώτεροι Δικαστικοὶ Ἐπόπται Ἀγορανομίας».

2. Ἡ παρ. 12 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς οὐδεμίαν κράτησιν καὶ τέλος χαρτοσήμου, καταβάλλεται δὲ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὁποῦ ἐγγράφεται εἰδικὴ πίστωσις ἐπὶ ἀπολήψει ἀπὸ τοῦ Ταμείου Ἄρτου δι' ἀτομικῶν ἐνταλμάτων (μισθοδοτικῶν καταστάσεων) ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς οὗτοι ὑπηρετοῦσιν».

3. Ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 15 ἔχουσα ὡς ἐξῆς: «Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὸ ἐκ μόνων δικαστικῶν ὑπαλλήλων προσωπικὸν τῆς Γραμματείας τῶν Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων, τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ, Θεσσαλονίκῃ καὶ Πάτραις λειτουργούντων πρὸς ἐκδίκασιν τῶν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος Ἀγορανομικῶν ὁδικημάτων Δικαστηρίων καὶ τῶν Γραφείων τῶν παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελέων, ὡς καὶ τὸν Γραμματέα τῆς Δ)σεως Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπιστιμίου, ἀναδραμικῶς δὲ ἀπὸ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἢ ἀποσπασεῖς τῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας οὐχὶ ὅμως πέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου (18 Ἀπριλίου 1942) ὀριζομένης τῆς περι τῆς ἡ 11 παράγραφος ἀποζημιώσεως διὰ τὸ μέχρι 1 Ὀκτωβρίου 1942 διάστημα ὡς πρὸς μὲν τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ ὑπηρετοῦντας εἰς δραχμὰς 6.000 ὡς πρὸς τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις ὑπηρετοῦντας εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας κατὰ πλήρη μῆνα ἐφ' ἅπαξ δι' ἑκάστον μῆνα καταβαλλομένων. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη πᾶσι χορηγούμενη εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας τῶν ἄνω Δικαστηρίων, τῶν ἐκδικαζόντων τὰ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος Ἀγορανομικὰ ὁδικήματα, ὡς καὶ εἰς τὸ τῆς Γραμματείας τῶν παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελίων, ἐφ' ἧς ταῦτα καταργηθῶσι κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 28.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ αὐτοῦ Δ) τοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Τὰ μὴ πληροῦντα τοὺς ἐκάστοτε ὀριζομένους ὅρους παντὸς εἶδους τρόφιμα, ποτὰ καὶ γενικῶς ἀντικείμενα βιωτικῶν ἀναγκῶν, τὰ στερούμενα τῶν ἀπαραιτήτων θρεπτικῶν

οὐσιῶν, τὰ παραποιημένα ἢ ἠλλοιωμένης ἀξίας ἢ ἠλαττωμένων ἰδιότητων ἢ νοθευμένα, ἀπάντων τούτων πιστοποιουμένων δι' ἐκθέσεως τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀρμοδίων Ἀρχῶν, τὰ παρανόμως παραχόμενα, κατεχόμενα, μεταφερόμενα, πωλούμενα, καταναλισκόμενα, διατιθέμενα, κυκλοφοροῦντα, ἐξαχόμενα, τὰ μὴ δηλούμενα, παρακρατούμενα ἢ ἀποκρυπτόμενα εἶδη βιωτικῶν ἀναγκῶν, κατὰσχονται καὶ ἐὰν μὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καταστροφονται, ἐὰν δὲ ὑπόκεινται εἰς φθοράν ἢ ἐλάττωσιν τῆς ἀξίας τῶν ἢ ἢ φύλαξις αὐτῶν εἶναι δυσχερὲς, ἐπικινδυνός ἢ δυσαναλόγως δαπανηρά, ἐκποιούνται, ἄλλως φυλάσσονται».

Ἐὰν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως παρῇθεν ἐξάμηνον χρονικὸν διάστημα χωρὶς ν' ἀναζητηθῶσι τὰ κατασχθέντα ὑπὸ τῶν εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων ταῦτα κατεσχέθησαν ταῦτα ἐκποιούνται καὶ ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν ὡς ἄνω προϋποθέσεων.

Ἡ ἐκποίησης τῶν κατασχόμενων ὡς καὶ τῶν δημευμένων διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπιστιμίου, δυναμένου νὰ ὑποκαταστήσῃ ἑαυτὸν διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου διὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπιστιμίου, γίνεται δὲ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ κοινὸν καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει ἡ διατάσσουσα ταύτην ἀπόφασις καὶ ἐπὶ τῇ ὑπὸ ταύτης ὀριζομένῃ τιμῇ ἐπὶ παρουσίᾳ δὲ πάντοτε ἐνὸς ἀγορανομικοῦ ἀνακριτοῦ δυναμένου ν' ἀναπληρωθῇ ὑπὸ εἰρηνοδίκου ἢ πταισματοδίκου, ἐν ἀπολύτῳ δὲ ἀδυναμίᾳ ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ συντασσόμενης λεπτομεροῦς ἐκθέσεως. Τὰ ὑποκείμενα εἰς ἀμεσωτάτην φθοράν ἐκποιούνται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπιστιμίου».

Πᾶσα ἐκποίησης δι' ἣν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις αὗται εἶναι καὶ τοιούτως ἄκυρος.

Τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις ἰσχύουσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἄλλοις δὲ ἡ ἐκποίησης διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως, ἐφαρμοζομένης περαιτέρω τῆς αὐτῆς διαδικασίας».

Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπιστιμίου ἢ ὁ ὑποκαθιστὴν αὐτὸν κατὰ τὰ ἄνω Γενικὰς Γραμματεὺς ἢ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ τόπου ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὁ ἀρμοδῖος Εἰσαγγελεὺς, δύναται ἀντὶ τῆς ἐκποιήσεως νὰ διαθέτωσιν ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας τὰ κατασχθέντα εἶδη δι' ἀποφάσεως αὐτῶν, καθ' ὅμοιον τρόπον λαμβανομένης, εἰς Εὐαγγῆ Τρόματα, Συνεταιρισμοὺς Προμηθευτικῶς Δημοσίων ὑπαλλήλων, κατηγορίας Δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συνταξιούχων καὶ εἰς Λαϊκὰ Συσσίτια, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ εἰδῶν χρησίων ἢ καταλλήλων κυρίως πρὸς βιομηχανικὴν ἐπεξεργασίαν ἢ δι' ὠρισμένης κατηγορίας παραγωγῶν ἢ ἄλλων ἐπαγγελματιῶν ἢ διὰ τὰς ἀνάγκας Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς σχετικὰς ἐπιχειρήσεις, παραγωγοὺς ἢ Συνεταιρισμοὺς ἢ ἄλλας ἐνώσεις τοιούτων ἢ εἰς τὰς ἄνω Κρατικὰς ὑπηρεσίας, συντασσόμενης ἐκθέσεως περὶ τῆς παραδόσεως, εἰς ἣν συνάπτεται τὸ κατὰ τὸ ἐπὶ ἐδαφίον γραμμάτων ἢ διπλότυπον. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς ἀμεσωτάτην φθοράν κέκτηται ὁ Διευθυντὴς Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπιστιμίου, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὐρηνται ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως εἰσπραττόμενον τίμημα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν κατατίθεται παρὰ τῷ Ταμείῳ Πάρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, προκειμένου δὲ περὶ δημευθέντων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἄρτου ὡς ἐσοδὸν ἢ πρὸς αὐτοῦ. Περὶ τῆς τύχης τῶν κατασχόμενων ἀποφασίζει τὸ ἀρμοδίον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἐν περιπτώσει καταδίκης τοῦ καταγορευμένου ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν δήμευσιν τῶν κατασχθέντων ἢ τοῦ προϊόντος αὐτῶν ἐν περιπτώσει προληψιαστικῆς ἐκποιήσεως.

Προκειμένου περί τροφίμων κατεχομένων προς ιδίαν χρήσιν, κατάσχεται μόνον τὸ καθ' ὑπερβάσιν τοῦ νομίμου ὅριου κατοχής αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τοῦ ὅριον τῶν δυναμένων νὰ κατέχωνται τροφίμων ὁρίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως καὶ τὸ γραμμάτιον καταθέσεως τοῦ τιμήματος ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐκθεση διαβιβάζονται εἰς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελέα διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ παραβάτου.

Πᾶσα παράβασις τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωρεῖται ἀγορανομικὸν ἀδίκημα ἐπισύρον τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 36 ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος νόμου.

5. Ἐν τῇ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται 3ῃ καὶ 4ῃ παράγραφος ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«3. Τὰ φύλακτρα τῶν κατασχομένων εἰδῶν ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ ἀγορανομικοῦ ἀνακριτοῦ ἢ παντὸς ἄλλου κατὰ Νόμον ἐνεργούντος τὴν ἐκποίησιν ἢ διάθεσιν αὐτῶν διὰ πράξεως αὐτῶν καταχωρουμένης ἐν τῇ περὶ ταύτης ἐκθέσει αὐτῶν κατὰ τὴν κρίσιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῆς διαρκείας φυλάξεως, τοῦ καταληφθέντος ὑπὸ τῶν κατασχομένων χώρου, τῆς ποσότητος καὶ τοῦ εἶδους αὐτῶν, καθοριζομένης βάσει τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἐκποίησιν τιμῆς. Ἄν ὁ φύλαξ ἢ ἕτερος ἤθελε προδοῇ καὶ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐκποιουμένων εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄνω ἀμοιβὴν προστίθεται ποσοστὴν μέχρι 3 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν πραγμάτων. Τὰ ἔξοδα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν κατασχομένων καθορίζονται καθ' ὅμοιον τρόπον συνολικῶς βάσει τῶν ἐκάστοτε κρατούμενων συνθηκῶν ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν μεταφορικῶν καὶ βαρύνουσιν ἐπίσης τὰ κατασχομένα. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Ἀνακριτοῦ καὶ παντὸς ἄλλου ὡς ἀνωτέρω δὲν εἶναι ἐκτελεστή ἐμὴ ἀφοῦ πρότερον ἐγκριθῇ, ὡς πρὸς τὰ φύλακτρα καὶ τὴν ἀμοιβὴν διὰ τὴν διανομὴν, ἐν μὲν τῇ περιφερείᾳ τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἢ τοῦ ἐντελλομένου ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο δικαστικοῦ λειτουργοῦ ἐκ τῶν παρὰ τῇ Δ)σει ταύτῃ ὑπηρετούντων, ἀλλοῦ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ δυναμένου νὰ μειώσῃσιν ἢ αὐξήσῃσι τὰ ποσὰ ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὁρίων. Ἡ ἔγκριστις γράφεται ἀτελῶς παρὰ πόδας τῆς ἐκθέσεως περὶ ἐκποιήσεως, διαθέσεως ἢ ἀποδόσεως τῶν κατασχομένων ἀναφερομένου ὁλογράφως τοῦ ποσού. Κατὰ τοῦ αὐτοῦ γινόμενου καθορισμοῦ τῶν φυλάκτρων, τῆς ἀμοιβῆς διὰ τὴν διανομὴν καὶ τῶν ἐξόδων μεταφοράς οὐδὲν ἔνδικοι μέσον ἢ προσφυγὴ ἐνώπιον ο' αὐτῆς ἀρχῆς ἢ Δικαστηρίου πολιτικοῦ, ποινικοῦ ἢ διοικητικοῦ συγγράσσεται. Περὶ τῆς καταβολῆς τῶν ὡς ἄνω ὁριζομένων ποσῶν δεόν ἵνα λαμβάνωνται ἀποδείξεις ὑποκειμέναι εἰς τὸ τέλος χρητοσύμῃ ἐμπορικῆς κλίμακος, αἵτινες ἐπισυνάπτονται εἰς τὴν δικογραφίαν. Τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορισμοῦ τῶν φυλάκτρων ἐξαιροῦνται τὰ φύλακτρα καὶ λοιπὰ δικαιώματα τῆς Πρενομιούχου Ἐταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος, αἵτινα ὁρίζονται συμφώνως τοῖς ἰσχύουσιν ἐκάστοτε τιμολογίοις αὐτῶν». 4. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν φύλαξιν καὶ τὴν ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως εἰς τὴν τήρησιν τῆς φυλάξεως μεταφορὰν τῶν κατασχομένων εἰδῶν ἐν περιπτώσει ἀμετακλήτου ἀπαλλαγῆς τοῦ κατατηρουμένου καὶ ἀποδόσεως τούτων εἰς αὐτὸν βαρύνει τὸ Δημόσιον. Διὰ τὴν ἀπόληψιν ταύτης ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου ἐνθα ἐγένετο ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ φύλαξις αἴτησις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου παρὰ πόδας τῆς ὑποίας διὰ πράξεως τοῦ μὴ ὑποκειμένης εἰς τέλος τι ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τόπον καὶ γρόνον ἐκδικάσεώς της καὶ διατάσσει τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς ἐν ἀντιγράφῳ ἐφ' ἁπλοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ποδὶ 15 πλήρων ἡμερῶν πρὸ τῆς δικασίμου ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῆς περι-

φερείας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς, εἰς ἄλλας δὲ περιφερείας πρὸς τριάνοντα πλήρων ἡμερῶν. Ἡ ἐκδικασίς τῆς αἰτήσεως γίνεται ἀτελῶς κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 634 καὶ ἐπ. τῆς Πολ. Δικονομίας ἐκ τῶν ἐνόντων τὰ δὲ ἐπιδικαζόμενον ποσὸν καθορίζεται συμφώνως τοῖς ὁριζομένοις ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου οὐδὲν ἔνδικοι μέσον ἐπιτρέπεται, οὐδὲς ἀμετακλήτου ἁμα τῇ ἐκδόσει της.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 38 τοῦ αὐτοῦ Δ)τος καταργεῖται.

Ἄρθρον 30.

Ἐπὶ ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 1249, ἐκκλητῶν, κατὰ τὰ τότε ἰσχύοντα, μὴ ἐκκληθεισῶν δὲ ἐνεκα τῆς ὑπὸ τῆς Διατάξεως τοῦ ἄρθρου 49 παρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Δ)τος μεταβολῆς τῶν προϋποθέσεων τῆς ἐφέσεως κατ' αὐτῶν, δύναται νὰ ἀσκηθῇ τοιαύτη ἐντὸς τῆς δι' αὐτὴν τεταγμένης προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς παρελεύσεως 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 31.

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 11 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν. Δ. 1249 ἀποζημίωσις δι' ἔξοδα κινήσεως ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ταξιδιολομένη εἰς τοὺς δικαιουμένους εἰς αὐτὴν ἐφ' ἅπαξ μόνον καὶ ἂν τις τούτων συγκεντρωτοὶ πλείονας τῆς μίας ιδιότητος, ἥς ἐνεκα χορηγεῖται αὕτη, ὁρίζεται ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1942 βιά μὲν τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ὑπηρετούντας εἰς δραχμὰς 40.000, διὰ δὲ τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς δραχ. 20.000 κατὰ μῆνα. Ὁμοίως ἡ κατὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 27 παρ. 3 τοῦ παρόντος προστιθεμένην παράγραφον 15 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 36 ἀποζημίωσις ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1942 διὰ μὲν τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ὑπηρετούντας εἰς δραχμὰς 15.000, διὰ δὲ τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς δραχμὰς 10.000 κατὰ μῆνα. Τὰ ἄνω ποσὰ λογίζονται κατὰ πλήρη μῆνα καὶ καταβάλλονται ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1893)41 Νομοθετικὸν Διάταγμα καταργεῖται ἀφ' ἧς ἔσχυσε, τὰ δυνάμει δὲ τούτου καταβληθέντα ποσὰ συμφηρίζονται πρὸς ἴσον ποσὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων.

Ἄρθρον 32.

Πάντα τὰ ἀρχεῖα ἐκάστου τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Διατάγματος 1249 λειτουργούντων Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων παραδίδονται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ δυνάμει τούτου συσταθέντος, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκετο ἡ ἔδρα τοῦ καταργηθέντος, τὰ δὲ τοῦ παρ' αὐτῷ Ἐπιτρόπου εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ παρὰ τούτῳ Εἰσαγγελέως, συντασσόμενων λεπτομερῶν πρωτοκόλλων κατατιθεμένων εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ Γραφείου τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 33.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου, ἄρχειται μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 494.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ υπ' αριθ. 342)1943 Νόμου
«περὶ προαγωγῆς ἀνθυπασιπτῶν Χωροφυλακῆς».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες υπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ υπ' αριθ. 342)1943 Νόμου περὶ προαγωγῆς Ἀνθυπασιπτῶν Χωροφυλακῆς προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτω.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω πινάκας ἐγγράφονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ οἱ διὰ τῆς υπ' αριθ. 6)15)29-5-1943 ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὀνομασθέντες Δόκιμοι Ἀξιωματικοί, Ἀνθυπασιπταὶ Χωροφυλακῆς ἐφόσον κέκτηνται τὸν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ὀριζόμενον χρόνον ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ των μέχρι τέλους Μαρτίου 1943.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ὁ υπ' αριθ. 342)1943 Νόμος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τινὲς τῶν Ἀνθυπασιπτῶν Δοκίμων Ἀξιωματικῶν περὶ ὧν τὸ προηγουμένον ἁρθρον παρελείφθησαν τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1943 Διατάγματος ἐνεργηθεισῶν προαγωγῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπομειράρχου οὗτοι προβιβάζονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ υπ' αριθ. 342)1943 Νόμου ὀρισθέντος ἀριθμοῦ προακτέων τῆς προαγωγῆς των ταύτης λογιζομένης ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς 22ας Ἰουλίου 1943 ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα μόνον καὶ οὐχὶ τὰς ἀποδοχάς, ἀνευ ἐτέρας τινὲς διατυπώσεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἁρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ἄρθρον 2.

Ι. Ἀξιωματικοὶ Χωροφυλακῆς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1943 καὶ ἀποστρατευθέντες ἢ διατηρηθέντες ἐν συνεχείᾳ ἐν τῇ ἐνεργῇ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἐφεδρῶν, θεωροῦνται ὡς μηδέποτε διακόψαντες τὴν ἐνεργὴν ὡς μονίμων Ἀξιωματικῶν ὑπηρεσίαν τῶν ὁδὲ ἐν ἐφεδρικῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀποστρατεία διαρρεῦσας ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ θεωρεῖται ὡς χρόνος συνεχοῦς ἐνεργοῦ μονίμων Ἀξιωματικῶν ὑπηρεσίας δι' ἀπάσας ἀνεξαιρέτως τὰς περιπτώσεις, πλὴν τῶν ἀποδοχῶν.

Ἐξαιρετικῶς θεωροῦνται ὡς καλῶς ἀποστρατευθέντες οἱ ἐκ τούτων αἰτησάμενοι τὴν ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἐξοδὸν των μετὰ τὴν κατάληψιν των ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν ἐνεργῇ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἐφεδρῶν διατηρήσεώς των.

ΙΙ. Ἀκυροῦνται τὰ πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Χωροφυλακῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποστρατείαν λόγῳ ὁρίου ἡλικίας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ μνημονευομένων Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς.

ΙΙΙ. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς δι' ἀποφάσεώς του θέλει διακανονίσῃ τὸν τρόπον ὑποβολῆς προτάσεων πρὸς καταρτισμὸν συμπληρωματικῶν πινάκων προακτέων διὰ τοὺς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀναφερομένους Ἀξιωματικούς οἵτινες περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ καθορισθέντος ἀριθμοῦ ἐπετηρίδος πρὸς ὑποβολὴν προτάσεων διὰ τὸν καταρτισμὸν πινάκων προακτέων κλπ. διὰ τὰ ἔτη 1942—1943 καὶ 1943—1944. Τυχόν ὑποβληθεῖσαι διὰ τινος τούτων προτάσεις διὰ τὸ ἔτος 1942-1943 παραπέμπονται εἰς τὸ ἀρμόδιον Συμβούλιον Προαγωγῶν Χωροφυλακῆς χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη ὑποβολῆς νέων τοιούτων. Ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος τῶν οὕτω καταρτισθησομένων συμπληρωματικῶν πινάκων παρατείνεται μέχρις οὗ συνταχθῶσι διὰ τούτους συμπληρωματικοὶ πίνακες ἔτους 1943-1944.

ΙV. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν θέλει διακανονισθῇ καὶ ὁ τρόπος ὑποβολῆς συμπληρωματικῶν προτάσεων δι' ὅσους τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ διαλαμβανόμενων Ἀξιωματικῶν συμπεριλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ καθορισθέντος ἀριθμοῦ ἐπετηρίδος καὶ διὰ τοὺς καταλαμβανομένους τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1944 ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας πρὸς καταρτισμὸν συμπληρωματικῶν πινάκων κλπ. ἔτους 1943—1944.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου καθορισθῆσεται διὰ διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου, ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἀφ' ἧς ἔχυσεν ὁ υπ' αριθ. 35)1943 Νόμος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 495.

Περὶ ὁρίου ἡλικίας ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες υπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 ἐδαφ. 1 τοῦ υπ' αριθ. 35)1943 Νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων περὶ ὁρίου ἡλικίας Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασιπτῶν», ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς καὶ Ἀνθυπασιπταὶ Χωροφυλακῆς ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ ὀριζομένης χρονολογίας καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ μνημονευόμενας διακρίσεις κατὰ βαθμούς.

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τῆς συνθέσεως τῆς Δ. Επιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ Ἀγρινίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Ἐθνικῶν Παιδικῶν Σταθμῶν» (527)1935) καὶ τὸ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1937 Β. Δ. «περὶ ιδρύσεως Ἐθνικῶν Παιδικῶν Σταθμῶν» (361)1937), προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον ὑπ' ἀριθ. 194)1943 γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπιτελείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τροποποιούμεν τὴν σύνθεσιν τῆς Διοικητικῆς Επιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ Ἀγρινίου καὶ καθορίζομεν ταύτην ὡς ἑξῆς :

- 1) Δήμαρχος Ἀγρινίου ὡς Πρόεδρος
- 2) Γυμνασιάρχης Ἀγρινίου ὡς Α' Ἀντιπρόεδρος
- 3) Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς Ἀγρινίου ὡς Β' Ἀντιπρόεδρος

4) Διευθυντὴς Ὑποκαταστήματος Ἐθνικῆς Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος Ἀγρινίου

5) Εἰς ιδιώτης, οἰουδήποτε φύλου διοριζόμενος καὶ ἀπαιτούμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Προνοίας μὴ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ πρῶτος Ἀντιπρόεδρος καὶ τοῦτον ὁ δεύτερος ἐν τῇ περιπτώσει, δὲ ταύτῃ οἱ νόμιμοι ἀναπληρῶνται τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Γυμνασιάρχου θὰ μετέχωσι τῶν συνεδριῶν τῆς Διοικητικῆς Επιτροπῆς ὡς ἀπλᾶ μέλη. Διὰ τὴν τοιαύτην ἀναπλήρωσιν τοῦ Δημάρχου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὁρίζει ἓνα ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων ἐπὶ ἐνιαυσίᾳ θητείᾳ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Αὐγούστου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας Ὑπουργός

Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ